

Sygn. akt VIII U 817/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Trybulec-Czernek

Protokolant: st. sekr. sądowy Barbara Urmańska

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013 r. w Gdańsku

sprawy **Z. K.**

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do renty rolnej

na skutek odwołania Z. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 24 kwietnia 2013 r. nr (...)

oddala odwołanie

/na oryginale właściwy podpis/

Sygnatura akt VIII U 817/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 kwietnia 2013 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (...)wG.odmówił Z. K.prawa do renty rolnej z tytułu niezdolności do pracy powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej KRUS z dnia 23 kwietnia 2013 roku, w którym nie stwierdziła ona trwałej lub okresowej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do renty rolnej z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu przytoczył schorzenia, na które cierpi.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie powołując się na argumentację wskazaną w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Z. K.urodził się dnia (...)roku. Z zawodu jest cieślą budowlanym zaś pracował jako kopacz, kierowca, ładowacz, pomocnik operatora oraz operator zaś od 1994 roku pracuje we własnym gospodarstwie rolnym.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 15 lutego 2013 roku ubezpieczony złożył wniosek o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy.

Lekarz Rzeczoznawca Orzecznictwa Lekarskiego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego nie uznał ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym jak również nie stwierdził niezdolności ubezpieczonego do samodzielnej egzystencji.

Komisja Lekarska KRUS rozpoznała u ubezpieczonego zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa TH i LS z okresowym zespołem bólowym bez ograniczenia funkcji, nadciśnienie tętnicze I stopnia wg WHO, ZZA w okresie leczenia oraz drżenie KK w trakcie obserwacji. Komisja Lekarska nie stwierdziła naruszenia sprawności organizmu ubezpieczonego w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym.

Decyzją z dnia 24 kwietnia 2013 roku Prezes KRUS odmówił ubezpieczonemu prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy.

/dowody: wniosek k. 35 akt ubezpieczeniowych; orzeczenie k. 69 – 70v akt ubezpieczeniowych; opinia k. 83 – 84v akt ubezpieczeniowych; decyzja k. 86 akt ubezpieczeniowych/

Biegły sądowy neurolog rozpoznał u ubezpieczonego zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z okresowym zespołem bólowym, ZZA w wywiadzie oraz przebyte złamanie kręgosłupa na poziomie L1 – L2.

Biegły sądowy chirurg rozpoznał u ubezpieczonego zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa oraz stan po złamaniu kręgosłupa L1 – L2.

Z. K. nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

/dowody: opinia biegłego neurologa k. 21 – 22; opinia biegłego chirurga k. 24 – 25v/

Swoje ustalenia w niniejszej sprawie Sąd oparł na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym w szczególności na podstawie akt rentowych, którym jako dokumentom urzędowym, sporządzonym w przepisanej formie przez powołane do tego organy należało dać wiarę co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Strony nie kwestionowały okoliczności wykazanych w treści w/w dokumentacji, toteż nie budziły one również wątpliwości Sądu. Nadto, ustaleń w sprawie Sąd dokonał na podstawie treści opinii biegłych sądowych lekarzy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie i w związku z tym podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 1-3, ust. 2 pkt. 5 i ust. 8 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity: Dz. U. 2008 r. Nr 50 poz. 291) renta inwalidzka rolnicza przysługuje ubezpieczonemu, który jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, jeżeli podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres 5 lat – jeżeli niezdolność ta powstała w wieku powyżej 30 lat i jeśli powstanie tej niezdolności przypada na okres podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub okres 18 miesięcy od dnia ustania ubezpieczenia.

Okres, o którym mowa powinien przypadać w ciągu ostatnich 10 lat przed zgłoszeniem wniosku o przyznanie renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy. Ponadto zgodnie z art. 21 ust. 5, 6 i 7 cytowanej ustawy za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się za trwałą, jeżeli ubezpieczony nie rokuje odzyskania zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Zgodnie z art. 22 ust 2 ustawy, prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, które ustało z powodu ustąpienia całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od dnia ustania prawa do renty, ubezpieczony ponownie stał się całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było, czy ubezpieczony Z. K. spełnił wszystkie wymagane warunki do przyznania mu prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, w tym, czy jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Spełnienie pozostałych przesłanek było między stronami niesporne.

Celem ustalenia istnienia całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym u ubezpieczonego, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy.

Biegli sądowi analizując stan zdrowia ubezpieczonego uznali, że nie jest on osobą całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym.

Biegli chirurg oraz neurolog zgodnie stwierdzili, że zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa nie są istotne i nie skutkują istotnymi ograniczeniami ruchomości kręgosłupa. Występujące okresowo bóle kręgosłupa po przeciążeniu fizycznym nie ograniczają ruchomości kręgosłupa ani nie powodują zaburzeń chodu czy niedowładów kończyn. Ubezpieczony jest sprawny manualnie a niestałe drżenie rąk znika po odwróceniu uwagi. Biegli jednakże skazali, iż okresowe drżenia kończyn górnych i głowy wymagają dalszej obserwacji neurologa w kierunku zespołu poalkoholowego parkinsonoidalnego. Jednocześnie biegli stwierdzili, że nie wpływają one na ograniczenie sprawności manualnej czy chodu.

Zważyć w tym miejscu należy, iż specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się z tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Kryteria oceny tego dowodu stanowią również: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanych w nich stanowisk oraz stopień stanowczości wyrażonych w nich ocen.

Sąd przyjął przedstawione opinie biegłych za podstawę rozstrzygnięcia w sprawie, ponieważ w jego ocenie są one miarodajne, wnioski w nich wysnute logiczne i właściwe, a ich uzasadnienie jest wyczerpujące i przekonujące. Biegli powołując argumenty medyczne, ustosunkowali się do dokumentacji medycznej i wyników dotychczasowych badań wnioskodawcy, wyjaśniając dlaczego, ich zdaniem stan zdrowia wnioskodawcy nie pozwala na uznanie go za osobę całkowicie niezdolną do pracy. Nie widząc zatem podstaw do poddawania w wątpliwość fachowości biegłych i ich bezstronności, Sąd podzielił wyrażone przez nich stanowisko i przyjął je jako miarodajne dla dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.

Podkreślenia wymaga także, że żadna ze stron nie kwestionowała wniosków zawartych w opiniach biegłych sporządzonych na potrzeby przedmiotowego postępowania.

Reasumując należało stwierdzić, że ubezpieczony nie spełnia wszystkich przesłanek koniecznych dla przyznania mu renty rolniczej na dalszy okres, ponieważ nie jest on całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. W związku z tym, zaskarżona decyzja pozwanego organu rentowego jest prawidłowa i jako taka odpowiada prawu.

W konkluzji z przytoczonych wyżej względów Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w zw. z cytowanymi wyżej przepisami oddalił odwołanie ubezpieczonego.

Sędzia SO Elżbieta Trybulec – Czernek